

1912-03-07

AFSENDER

Stefan Sinding

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Glyptotekets Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

St. Louis Campagne 1re Paris 7. 3. 12

Kjære Jacoben.

J^s har vænnet mig til jeres
nye Aar, naar j^s staaer og anseender
og tænker saa mangt og meget haardt
over min egen og andres Kunst, til at
tale med Dem i mine Tanker. Det er
saa naturligt, vi ved vi to, at vi er to
fætre Uenige, som aldrig vilde kunne
tænke andet end godt med hinanden
- og saa staaer De som Høistkomman-
derende i vor Orme, hvem j^s ialfald
- om ikke alle er saa kadelige - føler
mig staaende til Regnskab for med, hvad
j^s gjør som Kunstner. Om j^s under tiden
- maaske til Tider utvivlsomt - giver efter
for min Trang til at skrive mine Ind-
tryk og Meninger til Dem, skal De jo

ikke behøve at svare mig.

Jeg takker Dem, kjære Jacobeen, for de
to nye Bestillinger, de har gjort. De kan
ikke tænke Dem, hvor jeg synes det er
ubetydligt, at "Heaven" nu skal komme
i Marmor, denne Figur, som først,
strax jeg havde gjort den færdig, en kort
Tid blev hilet som et stort Løfte. Jorden
har mindede mig i et Brev, da "To Meenings-
forskillede" her i Paris, om at han havde
propiteret mig en stor Tidsid. De blev
den, snart efter, af al Verden leet af i
mange, mange Aar, og nu gik De over
for den, og det mest begrundet er, at
jeg ogsaa for andre Placater i Verden i
en Opera her for Paris bl. U. ser den an-
talt som et slags fundamenteralt Ud-
gangspunkt for hele min Livsvirke-
somhed.

Og nu vil De gjøre De paa mig et
 personlig gæst og stille min Buste
 op i Række med vor tids allerstørste
 'Kjøn-Jacobsen.' - Jø hn talte med
 • Béguine om dette, han vil gjerne for-
 skrive den Buste, han har modellet
 af mig præcis i den størrelse, som pas-
 ser, naar han paa Maalene, og han vil
 gjerne prøve at gjøre de Forandringer,
 som den monumentale Opgørelse
 kan gjøre passende. Vi er gode Mennes-
 ker til, at baade Poesi og Jysk
 vor Bemærkning, hvis vi skulde finde
 at • rigtig. Béguine er i det hele baade
 en Mennecke og Kunstner en ganske
 høit Hæderlig hed. De ved jo ellers ikke
 saa imponeret af Kunstnerne i saa
 Henseende, tværtimod, naar Midlet kom-
 mer op i dem, er de næsten alle for-
 at gjøre, hvad Gængselhed og Feigthed det
 skal være.

46
"Skolebørnefantasier" er sendt.

Jeg skriver idag eller i morgen op til
Hjertenshaarn efter: 1 "Elevoggruppen,"
2 "Gibts modellen til Slaven," 3 "Gibts
modellen til Singsladden."

Min Gruppe "Mai" (1850-1851) kan
ikke gøre meget andet, men jeg vil
takke ud med den, fordi jeg gerne
vil have to Modsatninger også på
en Gang; jeg har i disse Dage begyndt
forvandle den til en ny meget alvorlig,
noget gammel Gruppe, som jeg har fan-
det i denne Tid, og som tager mig sær-
skilt om Hjertet. Det er en ganske
ny Tanke, jeg har fået, naar den er
saa langt, skal jeg sende Dem Fotograf.
Jeg har lovet Dem, at jeg ikke skal tæn-
ke på Ore, ikke på Peng, ikke på
andet en bare min Fønne, og jeg skal tak-
ke mit Løfte. - Her prøver altid levst
efter dette Princip, men nu ender mere

J. kan ikke tro paa andet, end at
Spirit gaa igennem alting. Det
 er jo saa grundeløst latterligt og
 dumt, foruden den videnskabelige Gemen-
 skab med al den Modstand i denne
 Sag. Det er dog ogsaa saa forfærdelig
 Skidehelt, at slygt kan komme frem.
 En stors Tidperiode, under Jorden gra-
 ver Ratterne stille og kører og fejrer
 og over Jorden gaa en stor, tung, mæl-
 lende Damptrølle og kører alt, som
 rojer op, og saa pudses der efter med
 Rør og Fil af Socialisterne og læg-
 ges kommers Spiøskagerne med
 Sandpapir og pudses efter. Men
 saa er der jo det, at der findes Sten
 som store og stærke og haard, som de
 ikke kan magtes. De staa der bare
 faste og skulke og ser dobbelt saa

mægtige ud, og de bliver staaende
gjenneem de Hundreder af Aar.

Der er alligevel noget i Verden som
er kært, men kært af alt er
den, som er blevet staaende og vil bli-
va staaende gjenneem Tiden. — Rækket
er dog mægtet løst, Rækket er og bli-
ver Rækket. —

De vil reise bort til Dens Fæder-
de, Jacoben. Da j, j, kan fortælle
det. Men her skal vi saa sende vor
kjærlige Tanker hen, alle vi som hel-
des af Dem - og vor Hilsener. Og j,
den holder paa med en Marmorsta-
tuette, som skulde staaet for Dem
den Dag, naar saa paa kun staa paa
de kunne ligge i j'en.

Pigeale og j, sendt Dem en venlig
Hilsener

Dens kære

Stephan Sinding